

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 60579 af 15/05/1998 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-51-98 om behandlingsredskaber - dropstativ - køleskab

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200841-97

Ankestyrelsens principafgørelse O-51-98 om behandlingsredskaber - dropstativ - køleskab

Resume:

Både et dropstativ og et køleskab i forbindelse med hjemmeparenteral ernæring var behandlingsredskaber, hvorefter sygehusvæsenet måtte afholde udgifterne hertil.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at behandlingen var igangsat og under kontrol af Rigshospitalet, og at dropstativ og køleskab var integrerede og uundværlige led i den hjemmeparenterale ernæring.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 58, stk. 1

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 112, stk. 1

Vejledninger:

Indenrigsministeriets cirkulære nr. 21 af 20. februar 1975 om afgrænsningen af behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet - pkt. A, nr. 1, pkt. A, nr. 3

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en 44-årig kvinde, der som følge af strålebehandling og dermed beskadigede tarme var i hjemmeparenteral ernæring. Den hjemmeparenterale ernæring var igangsat og under kontrol af Rigshospitalet og behovet for denne var formentlig livslangt.

Såvel kommunen som nævnet havde fundet, at der var tale om behandlingsredskaber, hvortil sygehusvæsenet skulle afholde udgiften. Nævnet havde ved afgørelsen lagt vægt på, at behandlingen med den parenterale ernæring blev styret og fulgt af Rigshospitalet. Nævnet fandt på den baggrund ikke, at det ansøgte kunne karakteriseres som et hjælpemiddel, hvorfor hjælpen ikke kunne ydes efter bistandslovens § 58.

Under sagens behandling modtog Ankestyrelsen oplysninger fra Rigshospitalet. Det fremgik bl.a. af disse oplysninger, at i alt 67 voksne patienter i Danmark modtog hjemmeparenteral ernæring, hvoraf de 57 fulgtes på Rigshospitalet. Det blev videre oplyst, at ernæringen blev udleveret af hospitalets apotek hver anden uge, hvilket efter fast praksis indebar levering af 14 poser á 3 liter.

Rigshospitalet oplyste endvidere, at disse poser skulle opbevares ved max. 5 grader for at forebygge vækst af bakterier. Således krævedes der en ganske stor kølekapacitet og ydermere var det af lægelige grunde nødvendigt at opbevare ernæringen særskilt for at forebygge bakteriel kontamination. Ydermere afgav ernæringen på grund af sit indhold af aminosyrer en skarp lugt, som andre madvarer i et køleskab kunne tage afsmag af.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af hvorvidt et dropstativ og et køleskab i forbindelse med hjemmeparenteral ernæring er behandlingsredskaber, hvortil sygehusvæsenet afholder udgiften, eller hjælpemidler efter bistandslovens § 58.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at dropstativ og køleskab var behandlingsredskaber, som sygehusvæsenet måtte afholde udgifterne til.

Ankestyrelsen begrundede afgørelsen med at køleskab og dropstativ kunne sidestilles med de eksempler på redskaber, som er nævnt i Indenrigsministeriets cirkulære af 20. februar 1975 om afgrænsning af behandlingsudgifter, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet, pkt. A nr. 3, jf. pkt. A, nr. 1.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at den parenterale ernæring var igangsat af Rigshospitalet, og at denne blev styret og fulgt af Rigshospitalet.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at den parenterale ernæring skulle opbevares ved max. 5 grader celcius for at forebygge vækst af bakterier, og at den parenterale ernæring blev udleveret for 14 dage i poser á 3 liter. Ankestyrelsen lagde ligeledes vægt på, at et særskilt køleskab ansås for nødvendig på grund af risikoen for infektion fra andre madvarer, og at andre madvarer kunne tage afsmag af den parenterale ernæring.

Ankestyrelsen fandt derfor at et dropstativ og et køleskab var et integreret og uundværligt led i den hjemmeparenterale ernæring, og at den fortsatte behandling ikke kunne gennemføres uden dropstativ og køleskab.